

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ	คุณพินิจของผู้พิพากษาในการรับฟังพยานบุคคลในคดีข่มขืน กระทำชำเรา: กรณีศึกษาศาลจังหวัดในสังกัดสำนักงานอธิบดี ผู้พิพากษาภาค 5
ผู้เขียน	นายวีระเวช ธิพะพะบำรุง
ปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์การเมือง)
คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ	รองศาสตราจารย์ศิริพงษ์ ลดาวัลย์ ณ อยุธยา ประธานที่ปรึกษา อาจารย์ไพสิฐ พาณิชย์กุล กรรมการ อาจารย์วาทิศ โสคติพันธุ์ กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องคุณพินิจของผู้พิพากษาในการรับฟังพยานบุคคลในคดีข่มขืนกระทำชำเรา: กรณีศึกษาศาลจังหวัดในสังกัดสำนักงานอธิบดีผู้พิพากษาภาค 5 มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ถึงหลักเกณฑ์การใช้คุณพินิจของผู้พิพากษาในการพิจารณาพยานบุคคลในคดีข่มขืนกระทำชำเรา และวิธีการรับฟังพยานและการชั่งน้ำหนักพยานบุคคลที่มาเบิกความต่อศาล ตลอดจนวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่มีผลต่อการที่คุณพินิจของผู้พิพากษาในการพิจารณาพิพากษาคดีข่มขืนกระทำชำเรา ประชากรเป้าหมายผู้ซึ่งให้ข้อมูลในการศึกษา คือ ผู้พิพากษาศาลจังหวัดในสังกัดสำนักงานอธิบดีผู้พิพากษาภาค 5 จำนวน 118 ราย แล้วนำข้อมูลที่ได้อาวิเคราะห์โดยใช้วิธีวิเคราะห์แบบสถิติเชิงพรรณนา ด้วยการแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการหาอัตราส่วนร้อยละ สำหรับข้อมูลทั่วไป และใช้สถิติเชิงวิเคราะห์ในการอธิบายแบบทดสอบสมมติฐานของการศึกษา โดยใช้แบบทดสอบ t (t - test) และ ONE WAY ANOVA

ผลการศึกษารูปได้ดังนี้

(1) ตามหลักเกณฑ์การใช้คุณพินิจของผู้พิพากษาในการพิจารณาพยานบุคคลในคดีข่มขืนกระทำชำเรา พบว่า ผู้พิพากษาใช้คุณพินิจพิจารณาคดีข่มขืนกระทำชำเราโดยใช้หลักพิสูจน์ความแน่นอนของพยานบุคคลในระดับมาก ซึ่งให้ความสำคัญกับการชั่งน้ำหนักพยานหลักฐานโดยอาศัยหลักพิสูจน์ความแน่นอนของพยานบุคคลที่ว่า ถ้าพยานเบิกความแตกต่างกันผู้พิพากษาจะพิจารณาหาความจริงต่อไปว่ามีความแตกต่างในสาระสำคัญหรือไม่ และหลักเกณฑ์ที่ว่าทำให้การ

ของพยานปากเดียวกัน ถ้าให้การตั้งแต่ต้นจนจบมีความสอดคล้องกัน หรือที่เรียกว่าสมเหตุสมผลกับพยานหลักฐานอื่นถือได้ว่าเป็นพยานที่มีน้ำหนักและเชื่อถือได้ในการวินิจฉัยค้นหาข้อเท็จจริงในการพิจารณาพยานบุคคลในคดีข่มขืนกระทำชำเรา

(2) ผู้พิพากษาให้ความสำคัญต่อพยานบุคคลที่สืบพยานในศาล เนื่องจากถือว่าเป็นพยานชั้นหนึ่ง โดยเฉพาะการซักถามพยาน โดยคู่ความฝ่ายที่อ้างพยานนั้นเพื่อนำสืบและการถามค้าน โดยคู่ความฝ่ายตรงข้าม ซึ่งผู้พิพากษาจะใช้ประกอบการพิจารณาคดีในระดับมาก

(3) ปัจจัยทั้งด้านพฤติการณ์และปัจจัยส่วนบุคคลเป็นปัจจัยที่นำมาใช้ประกอบการใช้ดุลพินิจพิจารณาคดีข่มขืนกระทำชำเราหรือคำนวณหาความแน่นอนของพยานบุคคลและข้อเท็จจริงเมื่อมีการสืบพยานในศาล ผู้พิพากษาจะฟังคำเบิกความของพยานและจะรับฟังพฤติการณ์หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นประกอบการใช้ดุลพินิจพิจารณาเพื่อคำนวณหาความแน่นอน ความน่าเชื่อถือของพยานบุคคลในการพิจารณาคดีข่มขืนกระทำชำเรา จะให้ความสำคัญต่อร่องรอยบาดแผลตามร่างกายของผู้เสียหาย แต่ไม่ให้ความสำคัญต่อรูปร่าง หน้าตา การศึกษา และฐานะเศรษฐกิจ/สังคมของผู้เสียหายกับจำเลย และในระหว่างพยานเบิกความต่อหน้าศาล ผู้พิพากษาจะพิจารณาสังเกตลักษณะอารมณ์ ดวงตา น้ำเสียง ความสับสน ความตื่นเตนของผู้เสียหาย/จำเลยกับการเจตนาหรือความจริงใจในการให้การของผู้เบิกความ เช่น การคิดหรือแต่งเรื่องขึ้น โดยไม่เจตนาหรือพูดเพื่อให้เสร็จ ๆ ไป ประกอบการใช้ดุลพินิจในระดับการใช้มาก

Independent Study Title	The Discretion of the Judge in Admitting Witness Evidence in Rape Case: A Case Study of Provincial Court Under the Region 5 Chief Justice Office	
Author	Mr. Weerawerch LeelahabumRung	
Degree	Master of Arts (Political Economy)	
Independent Study Advisory Committee		
	Associate Professor Siripong Ladavalaya Na Ayudhya	Chairperson
	Lecturer Pisit Panichkool	Member
	Lecturer Watid Sothiphun	Member

ABSTRACT

The study of the discretion of the judge in admitting witness evidence in rape case: a case study of Provincial Court under the Region 5 Chief Justice Office was conducted with the objectives to analyze discretion enforcing principles of the judge in witness evidence consideration in rape case and admitting and weighting procedure of the witness evidence who testified in court through the affected factors on enforcing the discretion of the judge on rape case trial. The population who gave the data comprised 118 persons from the judges of Provincial Court under the Region 5 Chief Justice Office. The data were then analyzed by using both descriptive statistics for the general data following frequency distribution, mean, standard deviation, and percentage distribution and inferential statistics for describing the hypothesis of study by using t - test to describe the hypothesis test of study issue1 and issue2, and One Way ANOVA.

The findings of the study concluded following:

1. According to the discretion enforcing principles of the judge in witness evidence consideration in rape case found that the judge enforced the discretion on trial in rape case by using certainty proof evidence of the witness evidence in high level. The judge gave an important with weighting the witness evidence by using certainty proof evidence of the witness evidence that if the witness evidence testify in court differently,

the judge will consider the truth further whether the essence is different or not. Furthermore, if giving evidence in court from beginning to lasting which is relevant or called reasonable with the others was considered the weighting and trusting witness in the evidence ascertainment judgment in the witness evidence consideration in rape case according to the testimony principle of one witness.

2. The judge gave an important with the witness evidence who was investigated in court because of considering the first witness especially inquiring the witness by the litigant of cite as a witness side to lead the investigation and asking the opposition by the opposite litigant that the judge would make a support on trial in high level.

3. Both the behavior factor and personal factor were the supported factors on enforcing the rape case trial discretion or calculating the certainty of the witness and evidence. When investigating the witness in court, the judge would listen testified words of witness and admit occurred behavior or event supported with enforcing trial discretion to calculate the certainty and trust of witness on the rape case trial. Furthermore, the judge gave an important with wound trace on body of the injured person but the judge didn't give an important with figure, facial features, education, and economics and social status of the injured person also culprit. In addition, the judge would consider temper, eyes, tone of voice, confusion and excitement of the injured person also culprit with intention or sincerity in giving testimony of testified person for example unintentional thinking or making story or unwilled saying which supported with enforcing the discretion in high level.